

ГЛАВА 9.

Аристократическо събрание.

Прѣзъ онзи вечеръ, кугато Мацко като ся показа погоренъ отъ себе си и направи онова добро на вдовицѣтъ Едмондицѣ, голѣмо вечерно събрание ставаше въ единъ отъ най-аристократическыѣ домове на Бейоглу. Г. Хрисодактилъ (Златопръстовъ), на когото принадлежеше тая къщѣ, бѣше свыкалъ дестина пріятелскы семейства да ся порастушатъ и да чуѣтъ хармоническыйтъ гласъ на единъ прочутъ пѣвачкъ Италианкъ, който за твърдѣ скѣпѣ цѣнѣ бѣше откупилъ да пѣе; той посрѣщаше гоститѣ.

Салонѣтъ, въ който приемахъ гоститѣ бѣше твърдѣ великолѣпенъ. А съпругата и двѣтъ дѣщери на г. Хрисодактила, бѣхъ истожили всичкото си чувство за изящность отъ прѣзъ день-тъ за да украсятъ салонѣтъ споредъ тогашній-тъ обычай.

Събраиѣята и хората обыкновенно ставатъ зимно врѣме; а това събрание за което говоримъ като ставаше въ това врѣме разумѣва ся че бѣше едно отъ извънредныѣ и необыкновенныѣ.

Г. Хрисодактилъ бѣше мъжъ врѣхъ педесетъ тѣ години, пѣленъ, съ живо лице. Кръвеныѣ му червены странны сравняваны съ побѣлѣлѣтъ му косѣ, прѣдставяхъ важнѣ противоположность.

Съпругата му и двѣтъ му дѣщери пѣлни съ аристократическъ гордосъ и на дутость мысляхъ, че аристократическата нравственность допущаше щото бащата да посрѣща гоститѣ, а тѣ да сѣдятъ на роскошны сѣдалища (софы) и да ги чакатъ въ салонѣтъ, за да имъ отправятъ истриты нѣкои фразы на поздравленіе и приѣманіе. По-старата отъ дѣщеритѣ на Хрисодактила, на име Ерменія, бѣше хубавичка на лице, имаше рѣцѣ тѣжко направены и спретны,